

Leren praten over 'dit soort mensen'

Veel allochtone jongeren hebben een hekel aan homo's. Jongerenwerkers weten niet altijd hoe ze daarmee moeten omgaan. Het traject Dialoog & Training leert hen homoseksualiteit bespreekbaar te maken.

Moeten jongerenwerkers jongeren die schelden op homo's aanspreken? Moeten ze een gesprek kunnen voeren met een jongere van wie ze vermoeden dat hij homoseksuele gevoelens heeft? De Rotterdamse welzijnsinstellingen Knooppunt Kralingen en Stichting Welzijnsonderneming Crooswijk Cascade vinden van wel. Zij verplichten hun jongerenwerkers, veelal allochtoon, om mee te doen aan het traject Dialoog & Training: Onderkennen, erkennen en herkennen van homoseksualiteit.

Het traject is ontwikkeld door de stichting Rotterdam Verkeert. Rotterdam Verkeert probeert door deskundigheidsbevordering bij professionals het zorg- en welzijnsaanbod voor homoseksuele mannen en vrouwen te verbeteren. Een van de redenen om zich te richten op allochtone jongerenwerkers waren voorvallen waarbij homoseksuele en lesbische stellen door allochtone jongeren uit hun buurt werden weggepest.

Doel van Dialoog & Training is dat jongerenwerkers op een respectvolle manier met jongeren kunnen praten over homoseksualiteit en homoseksuelen. Daarbij brengt Rotterdam Verkeert de jongerenwerkers eerst uitgebreid in gesprek met homoseksuelen en lesbiennes, in het project 'woordvoerders' genoemd. Hans Yperlaan, projectleider bij Rotterdam Verkeert, benadrukt het belang van die dialoog. 'We willen jongerenwerkers verschillende rolmodellen van homo's en lesbo's laten zien, zodat niet de homoseksuele en de lesbische trainer het enige referentiekader worden.'

Na twee dialoogbijeenkomsten volgt een training van drie dagdelen waarin de deelnemers vaardigheden leren om zonder veroordeling over homoseksualiteit te praten en waarin ze nadenken over geschikte werkvormen om het onderwerp aan de orde te stellen.

Volgens een Marokkaanse jongerenwerker van buurthuis Knooppunt, die niet bij name genoemd wil worden, maakte het in de Dialoogbijeenkomsten veel indruk dat een homoseksuele man vertelde getrouwd te zijn geweest en kinderen te hebben. 'Collega's waren verbaasd dat het zo ver kan gaan dat iemand zijn huwelijk aan de kant zet. Dat hij zegt: "Het is niet iets waar ik trots op ben, en ik wil er verder mee leven." Zelf was hij minder verbaasd. 'Ik kom overal. Ik sta op de markt en dan heb ik te maken met dit soort mensen.'

Ook de Marokkaanse assistent-jongerenwerker Mohamed Azzaoui van Cascade kwam eerder in contact met homoseksuelen, door zijn werk in een sportschool en in de horeca. Volgens zijn collega Alice de Ridder was tijdens het project goed te merken dat mensen zoals Azzaoui en de jongerenwerker van Knooppunt geen schroom hadden vragen te stellen en hun mening te geven over homoseksualiteit. De overtuigd gelovige jongerenwerkers – niet allemaal moslim – hielden zich in de Dialooggesprekken meer afzijdig. Lex Kamminga, een van de homoseksuele rolmodellen: 'Die zag ik denken: "Jullie kletsen maar; het mag gewoon niet van God".'

Ook al hebben allochtone jongerenwerkers zoals Azzaoui zelf geen antipathie tegen homo's en lesbo's, zonder het project van Rotterdam Verkeert zou homoseksualiteit nooit een onderwerp zijn in hun buurthuis. De jongerenwerker

van Knooppunt: 'In mijn opleiding Cultureel-maatschappelijke vorming komt het nooit ter sprake. Door de training heb ik me er nu in verdiept, en kan ik signalen opvangen van jongeren die misschien denken dat ze homoseksueel zijn. Ik heb Rotterdam Verkeert nu in mijn netwerk, dat is belangrijk.'

De Ridder en Azzaoui zien Dialoog & Training ook als teambuilding. De Ridder: 'Ik vraag niet aan allochtone collega's: "Hoe denk jij over homoseksualiteit?". Nu is het onderwerp in het team bespreekbaar. Maar met de jongeren moeten we het subtiel aanpakken, anders jagen we ze juist weg. We denken eraan om in de jongerenruimte posters op te hangen van twee meisjes en twee jongens.'

Azzaoui: 'Als de groep jongeren die in dit buurthuis komt, gemixt was in cultuur – niet 100 procent Marokkanen maar ook 50 procent Nederlanders erbij – dan zou het makkelijker zijn. De Nederlanders beïnvloeden dan de sfeer waarin je erover kunt praten. Marokkaanse jongeren zouden dan ook moeten luisteren naar de mening van Nederlandse jongeren en misschien daar iets van overnemen.'

Hans Yperlaan concludeert: 'Jongerenwerkers vinden dat homoseksualiteit het beste ingebed in een groter thema aan de orde kan komen, bijvoorbeeld bij een avond over seksualiteit. Wij denken dat ze ook dan goed van zichzelf en van elkaar moeten weten wat ze van homoseksualiteit vinden.'

MARIEKE KRONEMAN

Voor meer informatie: www.rotterdamverkeert.nl,
h.yperlaan@rotterdamverkeert.nl.